

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321203042
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4321203042.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci navrhovateľa: A. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., E.. H. XX, zastúpený JUDr. Ondrejom Mészárosom, advokátom, so sídlom Želiezovce, Brezová 10 proti matke ako povinnej: B. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., A. XX, zastúpená JUDr. Ildikó Osvaldovou, advokátkou, so sídlom Levice, Mlynská 2238, o zvýšení výživného, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 15. decembra 2021 č. k. 6P/114/2021-77 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zvýšenia vyživovacej povinnosti od povinnej na sumu 150 eur mesačne, a o trovách súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine, ako aj zisteným skutkovým stavom.

1.2. Naposledy bola vyživovacia povinnosť povinnej na navrhovateľa upravená rozsudkom OS Levice pod sp. zn. 17P/51/2020, ktorým súd návrh navrhovateľa na zvýšenie vyživovacej povinnosti na sumu 200 eur mesačne zamietol. Krajský súd v Nitre rozsudkom pod č. k. 9CoP/1/2021-343 zo dňa 25. 02. 2021 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že výživné zo strany matky zo sumy 40 eur zvýšil na sumu 80 eur, počnúc dňom 01. 08. 2020 len z dôvodu, aby zosúladiť skutočne uhradenú výšku výživného so súdnym rozhodnutím. Inak sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že nedošlo k takej výraznej kvalifikovanej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného. V tom čase matka dosahovala čistý mesačný príjem 713,03 eura a v roku 2019 priemerný čistý mesačný príjem vo výške 604,98 eura. Žila v spoločnej domácnosti s mal. B., ktorú má v striedavej starostlivosti a na výživu mal. A. prispievala sumou 40 eur a počnúc augustom 2020 sumou 80 eur mesačne.

1.3. Otec dosahoval podľa daňového priznania za rok 2019 príjmy zo živnosti 33 967,68 eura, výdavky 32 592,76 eura a základ dane činil 1 374,92 eura. Otec bol spoločníkom a konateľom v dvoch obchodných spoločnostiach, pričom obchodná spoločnosť GOLD Reality, s. r. o. vykázala za rok 2019 stratu vo výške 677,80 eura, spoločnosť REPDO, s. r. o. vykázala stratu vo výške 212,11 eura. Z výpovede otca ale vyplynulo, že jeho priemerný mesačný príjem predstavoval 1 000 eur.

1.4. Navrhovateľ v čase rozhodovania súdu bol žiakom 3. ročníka Gymnázia v T.. V súvislosti s návštevou školy sa výrazne jeho náklady nezvýšili. S prihliadnutím na jeho diagnózu bolo potrebné pokračovať v snahe o racionálnu výživu navrhovateľa s primeranou pohybovou aktivitou, preto začal navrhovateľ pravidelne cvičiť, s čím sú spojené poplatky spojené s návštevou fitnesscentra 20 eur, za platby športového oblečenia a proteínov v sume 30 eur mesačne. Otec uhradza navrhovateľovi mobil vo výške 15 eur mesačne, výdavky spojené s nákupom ošatenia 150 eur mesačne, obuv 200 eur mesačne a vypláca mu 100 eur vreckové mesačne. Od apríla 2020 navrhovateľ pracuje u otca na dohodu, na základe ktorej mu otec vypláca odmenu vo výške 200 eur mesačne.

1.5. Navrhovateľ žiadal zvýšiť výživné z dôvodu, že je študentom 4. ročníka gymnázia, výdavky v domácnosti navrhovateľa a jeho otca sú takmer identické s výdavkami deklarovateľmi v konaní 17P/51/2020. Otec za zdaňovacie obdobie 2020 v daňovom priznaní vykázal príjmy vo výške 30 650,97 eura a výdavky 31 509,07 eura. Napriek vykázanej daňovej strate sa uvedené na životnej úrovni navrhovateľa a jeho otca neodzrkadlilo. Matka naďalej pracuje na Gymnázium v T., kde dosahuje čistý mesačný príjem vo výške 713,80 eura a na základe dohody o vykonaní práce uzatvorenej do 30. 09. 2022 v spoločnosti MIRA OFFICE, s. r. o. má mesačný príjem cca 52 eur.

1.6. V prejednávanej veci bolo preukázané, že od poslednej úpravy výživného prešlo len obdobie pol roka. V čase ostatného rozhodnutia o výživnom navrhovateľ navštevoval 4. ročník gymnázia, v čase podania návrhu v prejednávanej veci bol po ukončení tretieho ročníka a pred nástupom do štvrtého. V tejto súvislosti k zmene pomerov na strane navrhovateľa absolútne nedošlo. Všetky záľuby a výdavky, ktoré uvádzal, mal aj počas predchádzajúceho konania. Naďalej má aj príjem z odmeny plynúcej z dohody o pracovnej činnosti v sume 200 eur mesačne, ktorú mu je spoločnosť otca schopná vyplácať, napriek tomu, že malo dôjsť k poklesu jeho príjmov. Navrhovateľ predložil len daňové priznanie otca ako živnostníka, kde daňová strata síce predstavovala 858,10 eura, ale naďalej je spoločníkom dvoch obchodných spoločností, ktorých príjmy ani len nedeklaroval. Z predložených dokladov žiadnym spôsobom nevyplyva zníženie životnej úrovne navrhovateľa a jeho otca, napriek zníženiu jeho príjmu ako živnostníka. Navyše, nejde o tak značné zníženie príjmu, ktoré by samo o sebe odôvodňovalo zmenu výživného. U matky k žiadnej závažnej zmene pomerov nedošlo.

1.7. Po vykonanom dokazovaní súd konštatuje, že medzi účastníkmi konania nedošlo k takej zmene pomerov, kedy pôvodne určené výživné nemôže plniť zákonom predpokladaný účel. Nebolo preukázané, že by na strane navrhovateľa došlo ku kvalifikovanej zmene pomerov, či už v súvislosti s jeho fyzickým vyspíevaním, alebo so zvyšovaním nákladov v súvislosti s prípravou maloletého na budúce povolanie. Rovnako na strane rodičov nebola preukázaná kvalifikovaná zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného zo strany matky. Na záver súd opätovne poukazuje na to (ako už v predchádzajúcom konaní), že nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť pôvodne určeného výživného, nakoľko v takomto prípade by sa jednalo o neprípustnú reparáciu právoplatného rozhodnutia, ale prihliada len na zmeny, ktoré nastali od posledného rozhodnutia súdu o výživnom. Z tohto dôvodu nemožno zmeniť rozhodnutie o výživnom len preto, že navrhovateľ určené výživné nepovažuje za spravodlivé. S poukazom na vyššie uvedené, súd podaný návrh ako nedôvodný zamietol.

1.8. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 52 CMP, nakoľko v konaní nebol zistený žiadny dôvod, pre ktorý by náhradu trov konania niektorému z jeho účastníkov mohol priznať.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že tvrdenie súdu prvej inštancie, že od poslednej úpravy výživného prešlo len krátke obdobie polroka, nie je relevantné, nakoľko zákon neustanovuje, či musí prejsť dlhé alebo krátke obdobie od poslednej úpravy výživného, ale stanovuje, že súdne rozhodnutie o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. K zmene pomerov v danom prípade došlo a tie opodstatňujú zvýšenie výživného. Nesúhlasí s názorom súdu, že na jeho strane nedošlo k žiadnej zmene pomerov a všetko sa zhoduje s predchádzajúcim obdobím. Súd vyzdvihol iba jeho príjem z dohody o pracovnej činnosti vo výške 200 eur a že túto mu je otec schopný vyplácať,

napriek zníženiu jeho príjmov. Z prehľadu firmy jeho otca REPDO, s. r. o. podľa portálu www.finstat.sk je zistiteľné, že v roku 2021 mala tržby nula a skončila so stratou mínus 291 eur a druhá firma REPJO, s. r. o. (predtým GOLD Reality, s. r. o.) mala v roku 2021 tržby nula a skončila so stratou mínus 272 eur. Z uvedených údajov je zrejmé, že obe spoločnosti nevykonávali v roku 2021 žiadnu činnosť. Jeho výdavky ako študenta 4. ročníka gymnázia sa zvýšili v súvislosti s jeho aktívnou prípravou na budúce povolanie, zmenou v jeho zdravšom stravovaní a s tým spojené výdavky súd prvej inštancie nezohľadnil. Používanie auta nepovažuje za luxus, ale nutnosť pre dodržanie časových limitov vyučovania a obedňajšej prestávky a tiež k odvezeniu jeho športových vecí na cvičenie. Jeho odôvodnené mesačné náklady dosahujú minimálne sumu 598 eur a príjem jeho matky, ako aj jej odôvodnené mesačné výdavky s prihliadnutím na jej majetkové pomery jej umožňujú, aby mu prispievala sumou vyššou ako je suma 80 eur, ktorú mu platí. Okrem uvedenej sumy mu nič iné neposkytuje, ani nekupuje. Aj keď matka má zvýšené výdavky na jeho sestru, s platením internátu, stravy, k tomu uvádza, že sestra je v striedavej starostlivosti rodičov a matka nemôže mať výdavky s jej cestovaním, lebo sestru vozí otec týždenne autom do školy v H. i zo školy, takže cestovné výdavky má otec, a nie matka. Výdavky, ktoré matka uviedla ako sporenie vo výške 50 eur, považuje súd za dôvodné, avšak jeho nárok na zvýšenie výživného, keď matka udáva jeho výdavok na tankovanie 30 eur za luxus, súd nezohľadnil. Ošatenie na sestru v sume 40 eur tiež nezodpovedá pravde, lebo matka jej dáva ňou obnosené veci. Súd sa s týmito okolnosťami vôbec nevysporiadal, iba jednostranne vyhodnocoval dôkazy a na jeho dôkazy neprihliadol, neporovnal ich s jeho tvrdeniami, dôkazmi a návrhmi bez toho, aby to riadnym spôsobom odôvodnil. Z uvedeného teda vyplýva, že v danom prípade došlo aj k porušeniu rovnosti účastníkov konania, ako aj k nesprávnym skutkovým zisteniam a nedostatočne zistenému skutkovému stavu veci.

3. K podanému odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadrila povinná - matka, ktorá navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako zákonný potvrdiť. Poukázala na to, že od poslednej úpravy výživného uplynula pomerne krátka doba, pomery tak na strane navrhovateľa, ako aj na jej strane sa podstatne nezmenili. Od poslednej úpravy nemá vyšší príjem a výdavky má nezmenené. Navrhovateľ žije v súčasnosti nad pomery, suma 598 eur v regióne, kde žije, je často príjmom osôb, ktorí sú zamestnaní. Stredoškólák, ktorý potrebuje na svoje každodenné potreby 598 eur, je luxus. Už len tá skutočnosť, že ako žiak strednej školy potrebuje chodiť denne autom do školy, keď jeho škola je od bydliska vzdialená cca 200 metrov, je samo o sebe dôkazom o životnom štýle navrhovateľa. Domnieva sa, že výživným, ktorým prispieva na výživu navrhovateľa, ktorý o ňu navyše neprejavuje takmer žiaden záujem, je dostačujúce.

4. Ďalšie vyjadrenia strán sporu už v konaní podané neboli.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal vec v medziach daných ust. § 65 a § 66 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť.

6. Podľa § 1 CMP, podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

6.1. Podľa § 2 odsek 1 CMP, na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6.2. Podľa § 154 až § 157 CMP, tieto ustanovenia upravujú konania vo veciach výživného plnoletých osôb, pričom podľa § 155 CMP konanie sa začína len na návrh.

6.3. Podľa § 156 CMP, účastníkmi konania o veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

6.4. Podľa § 62 odsek 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

6.5. Podľa § 62 odsek 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

6.6. Podľa § 62 odsek 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

6.7. Podľa § 78 odsek 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Zákon o rodine v ust. § 78 ods. 1 vyjadruje zásadu, že k zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov. Zmena pomerov musí byť takej povahy, aby zakladala reálny dôvod na zmenu dohody, či súdneho rozhodnutia. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že k zmene pomerov došlo, potom je namieste, aby prehodnotil hľadiská, na základe ktorých došlo k stanoveniu výživného. Za zmenu pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia pritom treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane detí, alebo rodičov. Pri rozhodovaní o zmene výživného musí súd komplexne posúdiť všetky okolnosti, ktoré majú na výšku výživného vplyv. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za významné poznamenať, že pri rozhodovaní o návrhu, či už o zvýšení, alebo znížení vyživovacej povinnosti, je potrebné posudzovať, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom a v prípade kladného zistenia, túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pri určovaní výživného súd vždy berie zreteľ na odôvodnené potreby oprávnených osôb (maloletých, ako aj plnoletých detí), ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov.

7. Súd prvej inštancie správne postupoval, pokiaľ dokazovanie zameral na zistenie, či tu došlo k podstatnej zmene pomerov, či už na strane oprávnenej osoby (navrhovateľa), alebo na strane povinnej osoby (matky) od posledného rozhodnutia o výživnom.

8. Naposledy bolo o výživnom na navrhovateľa rozhodované rozsudkom OS Levice zo dňa 23. 10. 2020 č. k. 17P/51/2020-293, ktorým súd návrh podaný na súd dňa 08. 04. 2020 o zvýšenie výživného v tom čase na maloletého navrhovateľa zo sumy 40 eur na sumu 200 eur, počnúc od 15. 04. 2020 zamietol. V tom čase matka dosahovala čistý mesačný príjem 713,09 eura, žila v spoločnej domácnosti s maloletou B., ktorá bola v striedavej starostlivosti oboch rodičov. Na výživu v tom čase maloletého navrhovateľa prispievala sumou 40 eur a počnúc augustom 2020 sumou 80 eur mesačne. Otec podľa daňového priznania z roku 2019 dosiahol príjmy zo živnosti vo výške 33 967,68 eura, výdavky 32 592,76 eura a základ dane bol 1 374,92 eura. Otec bol naďalej spoločníkom a konateľom obchodných spoločností - GOLD Reality, s. r. o. s matkou maloletého, ktorá vykázala v roku 2019 stratu vo výške 677,80 eura a spoločnosť REPDO, s. r. o. vykázala stratu 212,11 eura. Otec deklaroval svoj priemerný mesačný čistý príjem 1 000 eur, pričom uviedol, že účtuje v systéme jednoduchého účtovníctva a vyberie si z podnikania, koľko financií chce. V tom čase maloletý A. (navrhovateľ) navštevoval 2. ročník Gymnázia v T., v čase rozhodovania súdu nastúpil do 3. ročníka. Predchádzajúci zhoršený zdravotný stav bol kompenzovaný, pričom tu vyvstala potreba pokračovať v snahe o racionálnu výživu maloletého s primeranou pohybovou aktivitou, bez nutnosti nasadenia terapie. Maloletý mal výdavky spojené s platbou za návštevu fitnesscentra 20 eur mesačne, platby za športové oblečenie a proteíny v sume 30 eur mesačne, mobil, ktorý mu uhrádza otec 15 eur mesačne, výdavky spojené s nákupom ošatenia 150 eur mesačne, obuv 200 eur ročne a otec mu vyplácal 100 eur mesačne ako vreckové. Od apríla 2020 pracoval u otca na dohodu o pracovnej činnosti, na základe ktorej mu otec vyplácal odmenu vo výške 200 eur mesačne.

Súd návrh zamietol z dôvodu, že dospel k záveru, že na strane maloletého dieťaťa nedošlo k takej kvalifikovanej zmene pomerov, ktorá by mala za následok zvýšenie vyživovacej povinnosti matky, a teda zmenu predchádzajúceho rozhodnutia. V dôsledku podaného odvolania voči rozsudku OS Levice zo dňa 23. 10. 2020 č. k. 17P/51/2020-293 rozhodoval KS v Nitre, ktorý svojím rozsudkom zo dňa 25. 02. 2021 č. k. 9CoP/1/2021-343 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť matky na mal. A. Q. zo sumy 40 eur mesačne na sumu 80 eur mesačne, počnúc od 01. 08. 2020, čím zmenil rozsudok OS Levice zo dňa 10. mája 2019 č. k. 17P/2/2019-180 v časti vyživovacej povinnosti matky na mal. A., nar. XX. XX. XXXX. Odvolací súd dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že v konaní nebola preukázaná taká významná kvalifikovaná zmena pomerov oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu, ktorá by odôvodnila zvýšenie výživného zo strany matky maloletého. Iba vzhľadom na skutočnosť, že matka od augusta 2020 prispievala na výživu mal. A. sumou 80 eur mesačne, ktorá skutočnosť nebola v konaní spochybňovaná, odvolací súd považoval za potrebné zosúladiť skutočnú výšku uhrádzovaného výživného so súdnym rozhodnutím a iba z tohto dôvodu zvýšil

vyživovaciú povinnosť matky na mal. A., počnúc od 01. 08. 2020 na sumu 80 eur mesačne, ktorú sumu matka dobrovoľne uhrádzala nad rozsah dovtedy stanovenej vyživovacej povinnosti.

9. Dňa 11. 08. 2021 navrhovateľ ako osoba plnoletá podal voči povinnej - matke návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti zo sumy 80 eur na sumu 150 eur mesačne a tým sa domáhal zmeny rozsudku OS Levice č. k. 17//51/2020-293 v spojení s rozsudkom KS v Nitre č. k. 9CoP/1/2021-343 zo dňa 15. 02. 2021, pričom svoj návrh odôvodňoval tým, že došlo k zmene pomerov, a to najmä na strane jeho otca, u ktorého došlo k poklesu príjmov, ako aj na jeho strane. V čase podávania návrhu uviedol, že nastupuje do 4. ročníka Gymnázia v T., pričom svoje potreby a náklady odôvodňoval aktívnym cvičením fitnesskaK2, výživovými doplnkami, príležitostným ošatením - oblek, s nákupom športových potrieb a ochranných pomôcok, ako aj mobil, počítač, pohonné hmoty a nasledovné. Svoje pravidelné mesačné náklady vyčíslil za stravu v škole 28 eur, mobil 15 eur, stravu 150 eur, ošatenie 150 eur, zbierky v škole 5 eur, cvičenie 20 eur, strava k cvičeniu 20 eur, pomôcky k cvičeniu 10 eur, ako aj ročné náklady spojené s komunálnym odpadom 24,67 eura, ZRPŠ 20 eur, úbor k cvičeniu 100 eur, školské potreby 100 eur, obuv 200 eur, príležitostné ošatenie 300 eur, príležitostné väčšie nákupy 1 000 eur a školské výlety 200 eur. Matka naďalej pracuje na Gymnázii v T., kde dosahuje čistý mesačný príjem 713,80 eura a príjem na základe dohody o vykonaní práce uzatvorenej do 30. 09. 2022 v sume 52 eur. Otec za zdaňovacie obdobie v roku 2020 vykázal príjmy 30 650,97 eura a výdavky v sume 31 509,07 eura, výsledkom čoho bola daňová strata, avšak z uvádzaných nákladov navrhovateľom na domácnosť u otca sa uvedený pokles príjmu na životnej úrovni neodzrkadlil. Obaja rodičia navrhovateľa majú ešte vyživovaciú povinnosť k mal. B., ktorá je v sriedavej starostlivosti oboch rodičov. Matka deklarovala vyššie výdavky na dcéru z dôvodu, že táto študuje v H., kde je potrebné platiť jej internát, celodennú stravu, ako aj dochádzku do školy, pričom navrhovateľ študuje v mieste bydliska. V konaní nebolo sporné, že navrhovateľ dostáva od otca vreckové 100 eur a mesačne brigáduje u svojho otca, kde si zarobí 200 eur mesačne.

10. Na základe takto zisteného skutkového stavu, ktorý považuje odvolací súd za dostatočne zistený, bolo potrebné sa stotožniť so záverom súdu prvej inštancie, že od poslednej úpravy výživného uplynula krátka doba a nie je možné konštatovať takú kvalifikovanú zmenu pomerov, či už na strane navrhovateľa, alebo na strane rodičov, ktorá by odôvodňovala reparáciu predchádzajúceho rozhodnutia v podobe zvýšenia výživného na navrhovateľa. Je nesporné, že navrhovateľ ako študent 4. ročníka gymnázia má náklady, ktoré súvisia nielen s jeho štúdiom, ale aj s jeho kultúrnym, spoločenským, športovým vyžitím, návštevou fitnesscentra, ako aj ďalšie odôvodnené potreby, ktoré však vždy sú limitované zárobkovými schopnosťami a možnosťami povinného rodiča. To znamená, že od príjmu rodiča, ktorý je zaviazaný plniť si vyživovaciú povinnosť, bude závisieť aj výška výživného, zohľadňujúc odôvodnené potreby navrhovateľa. Na strane matky nie je možné konštatovať žiadnu výraznú zmenu pomerov a rovnako na strane otca, napriek tomu, že podľa daňových priznaní vykazuje stratu, ktorá strata vyplýva aj z prehľadu jeho firiem na www.finstat.sk, na čo poukazoval aj navrhovateľ v podanom odvolaní, nie je možné konštatovať, že by uvedená strata za posledné obdobie mala vplyv na životnú úroveň otca navrhovateľa, s ktorým navrhovateľ žije v spoločnej domácnosti. Pokiaľ navrhovateľ v podanom odvolaní namietal, že súd nezohľadnil zmeny, ktoré u neho nastali v súvislosti s fyzickým vyspíevaním, zvýšením príjmu stravy a doplnkov, je potrebné konštatovať, že tieto náklady boli zohľadnené i v predchádzajúcom rozhodnutí o stanovení vyživovacej povinnosti povinnej matky a v ich výške nenastala taká výrazná zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu predchádzajúceho rozhodnutia o určení vyživovacej povinnosti matky. Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na to, že jeho výdavky za nákup na benzín do auta bol považovaný za luxus, pričom i matka udáva mesačný výdavok na tankovanie 30 eur, je potrebné dať za pravdu matke, že pokiaľ je škola navrhovateľa v takej blízkosti, že do tejto môže dochádzať pešo, nie je rozumný dôvod na to, aby sa navrhovateľ prepravoval do školy automobilom a rovnako nebol preukázaný rozumný dôvod pre to, aby sa navrhovateľ stravoval v reštauráciách za podstatne vyššiu sumu ako by platil za stravu v školskej jedálni. Odvolací súd sa z vyššie uvedených dôvodov stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci aj vzhľadom na krátku dobu od posledného rozhodnutia o stanovení výživného na navrhovateľa, ako aj z dôvodu nepreukázania takej podstatnej kvalifikovanej zmeny pomerov na strane navrhovateľa alebo na strane rodičov, bolo potrebné návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti ako nedôvodný zamietnuť. Odvolací súd sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň poukazuje. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 odsek 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

11. O povinnosti nahradiť trovy konania rozhodol odvolací súd podľa § 57 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).